

9 partiyên siyasî ên Kurdistanî, di daxuyaniyekê de êrîşên Turkiyê şermezar kirin

R: 2

Ragehandina Deftera Siyasî a PDKÎ derheq bidawîhatina 11'mîn pîlnoma Komîtyeya Navendî

R: 3

Waneyek ji bo dîktatoran! Demên dawîn ên rejîma Qezafî

R: 4

25'ê Gelawêjê, destpêka xebata modern û kopika hişyariya netewî

Di 25'ê Gelawêja Îsal de 66 sal bi ser temenê pîr li destkevt û serweriya PDK Îranê re derbas bû. Damezirana PDK Îranê verçerxanek girîng di dîroka siyasî a gelê Kurd û detpêka xebata modern û rêkxistinî bû. Li vê derheqê de çalakî û rê û resmên cur bi cur li Kurdistan, Îran û hinek welatên cîhanê birêve çû.

Li binkeya Deftera Siyasî jî rê û remek hêja û

girseyî birêve çû ku têde Têmûr Mistefayî, Endamê Deftera Siyasî ê PDKÎ, bi nûneratiya Deftera Siyasî, peyamek pêşkêş kir ku deqa peyamê di taybetnameya vê hejmarê de dikeve ber çavê we xwendevanan.

Em jî wek desteya weşana Agirî, 25'ê Gelawêjê jî gelê Kurd û endam û alîgerên PDKÎ pîroz dikin.

Esed daxwaza bicîhiştina desthilatê ji hêla rojava ve bêbuha hesaband

Pêka ajansan, Beşar Esed, serkomarê Sûriyê derheq gazî û vewwendina rojava li dor dest berdana ji desthilatê, helwesta xwe nîşan da û bêbuha û binav kir. Wî xwe bi hîlbijartiyê xelkê da zanîn û got daxwazek han nerewa û şaş e.

Eve li halekê de ye ku zêdeyî 2000 kesan heta niha ji hêla rejîma Esed ve hatine kuştin û zext û givaşên navnetewî jî li ser rejîma wî zêde bûne û tehrîmên cur bi cur li ser de hatine sepandin.

YE'ê kîrrîna neftê ji Sûriyê qedexe dîke
Nûnerên 27 welatên endamên YE çend rojan berî niha li ser hawirdeya nefta xaw ji Sûriyê gihîştin lihevhatinek siyasî. Herweha dixwazin li çend rojên tê de 20 berpîrsiyarên din ên rejîmê bixin bin tehrîman de.

Di êrîşên balafirên şerkerên Turkiyê de 7 hevvelatî bûne qurbanî

Roja Yekşemî, 21'ê Tebaxê li doma êrîş û bombardomana balafirên şerker ên Turkiyê bo ser sînorên herêma Kurdistanê, 7 endamên malbatekê bûne qurbanî û herweha zerer û ziyaneke madî a zaf gihaye rûniştîyên deverên ser sînorî û gellek kes derbider bûne.

Sipaha pasdaran serbazên Sûriyê dikuje!

Şehab Xalidî

Wezîrên karê derve ên Kuweyt û Behrîne ragehandin ku wan bona nerizayeti nîşandana...

R:3

Fitwayek demdirêj û şikestxwarî

Selîm Zencîrî

Piştî wê ku dara xebat û berxwedana gelên Îranê û yek ji wan jî gelê kurd li dijî sistema dijî mirovî û azadîkuj...

R: 7

Qasimloyê Mezin di jiyana min de

Têmûrê Xelîl

Van dawiyana, di şahiya 25 saliya pîrozkirina Înstîtûta Kurdî ya Parîsê de, camêrekî ji Kurdistanana Îranê ber bi min hat û got...

R: 7

Salvegera rijiyana du stêrkên esmanê hunera Kurdî

Kewê Zer

Gelek mirovên mezin di gemiya xemên mûzîka Kurdî de gihîştin ...

R: 10

Birêz Mesûd Barzanî di peyamekê de bersiva pirsnameya Sekreterê Giştî yê PDK Îranê da

Birêz: Mistefa Hicrî Sekreterê Giştî yê Partiya Demokrat
Bi rêz û hurmet ve pirsnameya we ya bi boneya koça dawî a dayîka min gihîşt destê min.
Sîpasîya we dikim û ji xwedayê mezin daxwaz dikim ku we ji hemû nexweşiyekê biparêze.

**Bi hêviya serkevtin û bexteweriyê
Mesûd Barzanî
08.08.2011'an**

Sergotar

66 sal xebat di pêxema azadiyê de

Selîm Zencîrî

Xebata gelê kurd di pêxema azadî û mafên netewî de dîrokek dîr û dirêj heye. Serhildan li pey serhildanê çê bûne, lê ji ber ku li ser bingehek zanistî û duost çê nebûye, li dû hev de bi sedemên cuda hatine têkçûn. Lewma hewcehiya tevger û rêxistinek siyasî - netewî a demokratîk, modern û zanistî ku bikare bersivderê xwast û daxwaziyan kurdan, guhertinên li civakê û hişyariya siyasî a wan be, piştî şerê duyemîn ê cihanî li kurdistanê Îranê de weke valahiyek dîrokî xwe da xuya kirin.

Ceribîn û ezmûna siyasî û teşkilatî a Komeleya (J-K)ê bû alîkar ku hizbek siyasî li ser xîm û bingeha wê were damezrandin. Eva bû ku 66 salan berî niha li 25' Gelawêja 1324'an a Rojî de Partiya Demokrat a Kurdîstana Îranê ji dayîk bibe û çavê xwe bi rûyê dinê veke.

Avabûna organîzasyon û rêxistinek siyasî û serdemiyane bi navê Hizba Demokrat li wê rewşa aloz a siyasî de bi nuqte guhertinek mezin, çarenivîssaz û bibandor li dîroka tevgera kurd de tê hejmartin û li rastî de nîşana zanebûna rêberên wê û hişyariya siyasî û netewî a civatên xelkê kurdistanê di wê demê de digehîne.

Tevgera kurd bi avabûna PDK Îranê bû xwediye bername û stratejîyê jêhatî û organîzasyonêk siyasî. Teşkilatek ku li pêvajoyê û piroseya karê siyasî de asta hişyariya siyasî û netewî a xelkê bibe jor û ji vî riyê ve jî berevaniyê ji xwast û daxwaziyan netewî ên kurdan bike û bi misogerkirina wan li hizra avakirina kiyan û desthilatek netewî de be. Avakirina yekem Komara modern û demokratîk a kurdî bi navê Komara Kurdîstanê jî piştî şeş mehan bi ser temenê PDKÎ'ê de eyankerê vî rastiyê ye. Her çend ku mixabin Komara kurdistanê jî canemerg ma û nekarî armancên xwe bipîve.

Herifandina Komarê her çend derbek giran û ceribînek tal bû li destpêka xebata partiyê de, lê nebû sedem ku bikewe qedeman û ji xebatê bisekine û heta niha jî li pêxema bidestxistina maf û azadiyên kurdan de her li ser piyan û li qada herî pêş a xebat û tekoşîna milî- demokratîk de ye. Li van 6 dehsalên xebata xwe de Hizba Demokrat rastî gelek arîşe û ewraz û nişîwan hatiye û derbên giran û bicerg jî ji cestyê wê xistine, û nirx û buhayên gelek mezin dane. Rêber û lehengên mezin wekî Pêşewa Qazî, Dr. Qasimlo, Dr. Şerefkendî û bi hezaran şehîdên din pêşkêşî dayîka nîştîman û bargeha azadiyê kirine, lê tu car piştî xebat û tekoşînê û gelê xwe nekiriye. Ew tim bûye balgiyê kul, xem, hêvî û armancên neteweya xwe li Îranê, lewma xelkê kurdistanê jî tim mîna çiyayên kurdistanê piştî û penahê wê bûne û nehêlane ku asteng û zehmetiyên xebatê, kurîşkên kaltiyê bixîne ser rûçikê şîrîn ê wê; û heta ew piştewanî, hesta şoreşvanî û pêwendîya dînamîkî li navbera her du aliyên tewawker ên hev de hebe, PDKÎ jî dê her li qada xebat, berxwedan û cangorîtiyê de pêşeng bimîne.

Peyama sersaxiya Sekreterê Giştî yê PDK Îranê bi boneya koça dawî a Şêx Nasih Neqşbendî

**Birêz Cenabê Şêx Madih Neqşbendî!
Tevî silav û hurmetan!**

Mixabin em ji nûçeyê wefata Şêx Nasih Neqşbendî birayê we hatin agehdarkirin. Bi vî boneyê sersaxiyê ji we yê birêz û endamên malbata xwedê jêrazî Şêx Nasih û hemû malbata birêz a merhûm Şêx Osman

dikin û xwe bi beşdarê xemên we dizanin.

Bi hêviya silametî û temendirêjî bo we û endamên din ên malbata we.

**Birayê we, Mistefa Hicrî
12.08. 2011'an
21.05.1390'an**

Belavoka hevbeş a 9 partiyên siyasî yên Kurdistanê Kêşeyê Kurd bi êrişkirina li ser Herêma Kurdistan û Qendîlê çareser nabe!

Her çend berî hîlbijartinên 12'ê Xizîranê, heyam heyam operasyonên leşkerî yên artêşa Tirk û çalakiyên hêzên PKK'ê hebûn jî, hêviya çareseriyek demokratîk û aştiyane peyda bibû ku piştî hîlbijartinê ligel amadekirina destûrek nû, rê liber çareseriyê aştiyane û demokratîk vebe.

Lê belê piştî hîlbijartina 12'ê Xizîranê, operasyonên leşkerî yên artêşa tirk û çalakiyên hêzên PKK'ê roj bi roj zêde bûn, axaftin û helwesta tund û gef xwarina serokwezîrê Tirkîyê Erdogan û hevalên wî, ligel axiftan û ragihandinên berpîrsên PKKê yên ne di xizmeta danûstandin û aştiyê da ne. Tirkîyê û Bakûrê Kurdistanê bi ber aqarekî xeternak ve birin û bûne sedemê lawazbûna hêviyên aştiyê di nav civatê de.

Hikûmeta AK Partî, li şûna bo aramkirina rewşa aloz û temirandina vî agirî kar bike, ew agir geş û berfirehtir dike û bi firokeyên cengî êriş dike ser Qendîl û aramî û seqamgiriya Herêma Kurdistan li Başûr têkdide. Hikûmeta AK Partî her usa amadekariyê ji bona girtina kesên sivîl, berpîrsên partiyên siyasî û komel û civakî dike; bi tometa ku kesên han "alîkariya PKK" dikin. Bi vî awayî AK Partî siyaseta tûnd û tûjîyê bi rêva dibe, ku heta niha encamên baş nedayine.

Divê hikûmeta AK Partiyê ji vî siyaseta çewt vegere, êrişên xwe yên liser Herêma Kurdistanê, ku bandora xirab liser pêwendiyên baş a Tirkîyê û

Herêma Kurdistanê datîne bide sekinandinê.

Em êrişên firokeyên şerî yên Tirkîyê li ser Herêma Kurdistanê mehkûm dikin.

Bang li hikûmeta AK Partî dikin, li şûna vî siyaseta çewt û operasyonên leşkerî, ji bona rê xweşkirina çareseriyê pîrsa Kurd bi rêka diyalogê gavan bavêje.

Em bang li PKK dikin; ku li ser biryara xwe ya agirbesê bimîne. Karên usa neke, ku bibe sedema aloziya Herêma Kurdistanê.

Em banga hêzên aştiyê û azadîxwaz û demokratên Tirkîyê û Bakûrê Kurdistanê û dem û dezgeyên navnetewî dikin, ku dengê xwe dijî êrişê Tirkîyê li ser Herêma Kurdistanê bilind bikin.

21'Tebax 2011

**Partiya Demokrat a Kurdîstana Îranê-PDK-Î
Partiya Sosyalîst a Kurdîstan(Bakur)-PSK
Partiya Demokrat a Peşverû Kurd li Sûriya-PDPKS
Partiya Welatparêzên Demokrat-PWD
Komela Şoreşgerên Zehmetkeşên Kurdîstana Îranê-KOMALA
Partiya Yekîtiya Demokrat a Kurd li Sûriya-PYDKS
Partiya Demokrat a Kurdistan-Bakur-(PDK-Bakur)
Partiya Azadiya Kurd li Sûriya
Partiya Demokrat a Kurd li Sûriya(El-Partî)**

Ragehandina Deftera Siyasî a PDKÎ derheq dawîhatina 11'mîn pilînoma Komîteya Navendî

Komîteya Navendî a PDKÎ hilibijartiyê kongireya 14'mîn ya PDKÎ, pilînoma xwe ya 11'mîn bi beşdariya endamên eslî, cihgir, û rawêjkarên Komîteya Navendî pêk anî.

Pilînom demjimêr 9'ê sibê roja Şemiyê 15'ê Gelawêja sala 1390'an a Rojî (6'ê Tebaxa 2011'an a Zayînî) bi ragirtina deqeyekê bêdengî bona hurmetdanî ji riha pak ya şehîdan dest pêkir.

Di destpêkê de bernameya karê pilînomê kete ber basê û piştî pesendkirina vê, sekreterê giştî yê PDKÎ rêzdar Mistefa Hicrî lêkdaneweyek siyasî li ser dawî guherînkariyên di cîhan, herêm û Îranê de pêşkêş kirin û aliyên xwedîhêz û lawaz ên wan guherînkariyan û bandorên nîgatîv û pozetîv ên wan guherînkariyan li ser pêvajoya tevgera azadîxwaziyê li Îranê, û xebata neteweya Kurd destnîşan kir.

Di vê çarçoveyê de îşare bi vê hate kirin ku ku meşên bi lom yên welatên bakûra Afrîqayê û Rohilata Navîn çî yên ku gihîştne encamê û çî jî yên ku berdewamin bi berçavgirtina taybeytmendiyên her welatekê bona gihîştina bi xwestek û daxwaziyên wan hewcehî bi demê heye. Lê ew serhildan li ser yek bi awayekî navincî pêvajoya cîbicîbûna druşm û daxwaziyên xelkê dipîvin. Di vê derheqê de bas ji vê yekê hate kirin ku meş û serhidana cemawerî di Sûriyê de serbarê wan tepeseriyên

xwînî, lê ciyê hêviyê ye, û bi hiloşîna vî welatî wek welatekê ku hem hevpeymanê mêjîn ê rejîma Îranê ye û hem jî wek welatekê ku Kurd tede bê maf e, em dikarin çavniherê vê yekê bin ku hem rejîma Îranê destê vê yê tevdanîkariyan û destêwerdanan di beşek ji herêmê de kurt be û hem jî Kurdên vê beşê ji vê rewşa aloz ya niha derbaz bin.

Vê berhevdana siyasî rewşa Îranê û deshilatata rejîma Îranê xistibû ber basê û qala vê rasstiyê kiribû ku kêşeya di navbera deshilatdarên vê rejîmê serbarê vê ku aliyê eşkerekirina nihênîyan li ser hevudin pêve diyar e, lê zalbûnan her aliyekê di deshilatê de guherînan bi qazancê demokrasî û daxwazên xelkê lê nakeve.

Di doma vê basê de, îşare bi tîkiliyên PDKÎ tevî aliyên siyasî ên Kurd û Îranî hate kirin û pêdagirî li ser domandina wan pêwendiyên hate kirin.

Sekreterê giştî ê PDKÎ li gorî vê berhevdana siyasî erkên PDKÎ di vê qonaxê de destnîşan kirin.

Berhevdanên sekreterê giştî ê PDKÎ ji aliyê beşdarên pilînomê ve bi hûrî ketin ber basê û piştî berçavgirtina çend pîşniyar û tîbîniyan hate pesendkirin.

Di beşek din ya bernameya karê pilînomê de nûnerê komîteya karûbarên PDKÎ li dervay welêt beşdarên pilînomê ji rapora kar û çalakî û boçûnên vê komîteyê aghdar kirin. Beşdarên pilînomê derheq vê raporê de bîr û boçûnên xwe bas kirin û

pêşniyar û tîbîniyên xwe bona çalaktirbûna organên PDKÎ di dervay weêt de xistin ber basê.

Sekreterê giştî yê PDKÎ di beşek din ya karên pilînomê de bisek giştî ji çavanî û şeweya pêkanîna kongireya 15'ê ya PDKÎ kir ku salek din wê birêve here.

Di vê derheqê de jî beşdarên çalakane ew mesele xistin ber bas û nîqaşan û aliyên curbicir ên vê pirsê rohn kirin û yek sal bi derfetek baş dane zanîn bona vê ku bi berhevdana pitir û berçavgirtina armancên PDKÎ bikarin kongireyek hêja û baştir bigrin.

Di dawî beşên karê pilînomê de Komîteya Navendî hijmarek ji hevalên hizbî wek rawêjkarên Komîteya Navendî hilibijartin. Pilînomê piştî cîbicîkirina van biryarên ku li destura karê wê de bûn, êvariya roja yekşemiyê 16'ê Gelawêja 1390'an a Rojî (7'ê Tebaxa 2011'an) dawî bi karên xwe anî.

PDKÎ
Deftera Siyasî
17.05.1390
08.08.2011

Sipaha Pasdaran a Komara Îslamî di terora Refîq Herîrî de dest hebûye

Li gor zaniyariyên govare Îspîgil, Sipaha Quds a Pasdaranê û saziya Ewlehî a Sûriyê di terora Refîq Herîrî de rol hebûne.

Di dadgeha navnetewî a terora Refîq Herîrî de ku di meha June hat lidarxistin, 4 kes ji endamên Hizbullahê Lubnanê, bi terora Refîq Herîrî hatin tometbarkirin.

Pêka rapora Îspîgil, ew 4 kes di sala 2004'an bo heyamê çend mehan de di binkeya Îmam Xumênî a Sipaha Pasdaranê li bajarê Qumê de perwerde û hîni taktîkên terore bûne.

Tawanbarên terora Refîq Herîrî di

Îranê de ne

Herweha 3 kes ji wan 4 tawanbaran niha di Îranê de dijîn û îmkana destbiserkirina wan tune ye.

Ramîn Mêhmanperest, berdevkê Wezareta Kar û Barên Derve yê rejîmê jî di dijkiyarek li hember vê nûçeyê ragihand ku dadgeha navnetewî, erzişda dadweriyê tune. Seed Herîrî jî di bersiva wî de got ku dijkiyara Îran li hember encama dadgeha Refîq Herîrî weke Hizbullahê ye û ev yek nîşanderê nêzîkbûna helwestên rejîma Tehranê û Hizbullahê ye û xuya ye ku ew du heya çî astekê hevaheng û hevkarên hevdu ne.

Di vê derheqê de Hizbullahê ragihandiyê ku wan tawanbaran tehwlî nade û bi tu awayek hevkarîya dadgehê nake.

rê û resma bidawîhatina dewreya 199 a Pêşmerge li Fêrgeha Siyasî-Nîzamî a PDK Îranê

Kurdistanmedia: Roja Çarşemî, berwar 10' Tebaxê, rê û resma bidawîhatina dewreya 199 a Pêşmerge li Fêrgeha Siyasî-Nîzamî a PDK Îranê bi beşdariya hejmarek ji endamên rêberî, kadro, pêşmerge û malbatên wan ên li qampa Azadiyê birêve çû.

Rê û resma han bi xwendina sirûda netewî a Ey Reqîb û ragihandina xulekek bêdengî bo canê paqij yê şehîdan destpê kir. Piştî rêjeya nîzamî û şerê sernîze ji aliyê beşdarbûyên dewreya 199 a pêşmerge ve birêve çû.

Pirgeya din a rê û resmê li salona Fêrgeha Siyasî-Nîzamî de birêveçû û di vê beşê de çend gotinek ji aliyê birêz Mihemed Sahibî Endamê Komîteya Navendî yê PDK Îranê ve hatin pêşkêşkirin. Rapora hînkirina vê dewreyê ji aliyê birêz Xalid Seferî mamostayê dewreyê ve hat xwandin.

Peyama dewreya 199 ji aliyê Jiyar Qasimî beşdarbûyê dewreyê ve hat pêşkêşkirin.

Hêjayî gotinê ye ku di vê rê û resmê de çendîn sirûd û sitran hatin pêşkêşkirin.

Di beşa dawî a rê û resmê de, xelat bi ser kesên serkevtî ên dewreya 199 de, ji aliyê birêz Hemdî Husênî û Riza Feyzî ve hatin pêşkêşkirin.

Sipaha pasdaran serbazên Sûriyê dikuje!

Şehab Xalidî

Wezîrên karê derve ên Kuweyt û Behrîne ragehandin ku wan bona nerizayeti nîşandana derheq tepeseriya xelkê nerazî ji aliyê rejîma Beşar Esed ve, balyozên xwe ji Sûriyê bang kirine.

Ew biryara piştî vê hate girtin ku Erebiştana Seûdî jî wek mezinterîn welatê endamê Şevra Alîkariya Kendawê balyozê xwe bang kire Riyazê.

Şêxê Ezher jî di peyamekê de ragehand ku rewş, zêde ji qasê aloz bûye, divêt ew cînyet bêne rawestandî.

Ji aliyê din ve sekreterê giştî yê Yekîtiya Erebiştî, Nebîl Elerebî jî pêdagirî kir ku ew bûyerên di Sûriyê de rû didin, cihê nîgeraniyê ne û ji dewleta wî welatî daxwaz kir da ku bona encamdana aştîya netewî gotûbêjek micid dest pê bikin.

Di dirêjîya şermezarkirina wan cînyetan de Turkiyê jî daxwaz ji Esed kir ku desta ji kuştara neyaran hilgire ku rêkewtekê eşkere û diyar ji bo refrandomek parlemanî danê. Hekî hûn weha nekin emê jî tevî civatgeha cihanî bibin û ew helwesta ku me li hember Qezafî de girte pêş em neçarî ku li hemberî we de bigirne pêş.

Konseya Ewlekariyê ya NY li roja 3'ê meha Tebaxê di daxuyaniyekê de Sûriyê derheq wan kuştaran ku birêve biriye, protesto kir.

Serbarê vê biryarê hêzên Sûriyê ne tenê dest ji tepeseriyan xwe ên bêrehmane nekêşan, belkî bi cihgirkirina tankên xwe di nawenda bajarê Hemayê de ku derbasbûyîyek dîrokî li xebata bi dijî rejîma deshilatdar de heye, 45 sivîl kuştin.

Ji aliyê ve rejîma Sûriyê bi awayê herî hovane komkujiyan pêk tîne, û ji aliyê din ve jî bi hinek reformên biçûk dixwaze neraziyan bixapîne û wan vegeirîne nav malên xwe de. Ew reform jî azadiya çend partîtiyê (ploralîzma siyasî) bû ku Beşar Esed bi hukmê xwe û bi pesendkirina parlemanê ew biryar da. Lê opozisyona Sûriyê ew biryar bi reformek bingeîn û girîng nehesiband û ragehandin ku ew, daxwaza hîloşîna rejîma Sûriyê dikin û dixwazin ku li rewşek tewaw azad û demokratîk de refrandom birêve here û xelk deshilata xwe ya dilxwaz hilbijêrin.

Derheq destêwerdanên rejîma Îranê di nava karûbarên Sûriyê de bi qazancê rejîma Beşar Esed, Mihemed Me'mûn Elhomsî, yek ji neyarên rejîma Sûriyê ragehand ku hinek ji kirêgirtiyên rejîma Beşar Esed ku dest li tepeseriya neyarên rejîma Esed de hene, ser bi Sipaha Pasdaran, hêzên Sipaha Elmêhdî ya Îraqê û Hizbulaha Lubnanê ne.

Navbirî ku demekê nûnerê parlamentoya Sûriyê bûye, di gotûbêjekê de bi rojnameya Eşerqul Ewset re got: "Sûriyê ji Îranê, tektîrawêj anîne jor û niha ew li bajarê Derayê de akincî kirine".

Navbirî herweha ragehand ku "li gorî belgeyan ew hêzên ser bi Sipaha pasdaran, Elmêhdî û Hizbulahê di gel hêzên Sûriyê odeyek hevbeş ji bo tepeseriya xelkê Sûriyê pêk aniyê".

Li gorî gotina wî, hinek

trombîlên hilgirê hêzên Hizbulayê şevê ketin nava kolanên bajarên Sûriyê, û şer û pevçûn di navbera xelkê û hêzên bê nav û nîşan li mizgefta Omewî de rû da û pizîşkên Sûriyê piştrast kirin ku nasnameya wan kesan Lubnanî ye".

Li gorî gotina navbirî li bajarê Homsê, Lubnaniyekê 9 hemwelatiyên Sûriyê di sê deqeyan de kuştin. Li gorî rapora karnasên Komîsaryaya Bilind ya Penaberên NY, hêzên rejîma Îranê û Hizbulaha Lubnanê li Îdamkirina serbazên nerazî ên arteşa Sûriyê de ku amade nebûn gulleyan li xelkê nerazî bireşînin, beşdarî kirine.

Ew yekem car e ku binyatek ser bi NY bi awayek zelal rejîma Îran û Hizbulahê (wate her du hevpeymanên Beşar Esed) derheq tepeseriya neyaran di Sûriyê de tawanbar dizane.

Di rastî de deshilatdarên rejîma Îranê piştewaniya xwe ji rejîma Beşar Esed neveşartine. Bo mînak her eva ku Xamneyî êrişê dikete ser xelkê nerazî û wan bi handayî ji aliyê Amerîka û Îsraîlê ve dihesibîne, yan eva ku serokê komîsyona ewlehiya netewî û siyaseta derekî ya meclîsa Îranê daxwaza piştgiriya ji rejîma Sûriyê

li hemberî destêwerdanên Amerîka di vî welatî de dike, ew bixwe baştirîn belgeye bo selimandina destêwerdanên rejîma Îranê di nav karûbarên Sûriyê de bi qazancê deshilata Beşar Esed.

Ew tevdanîkariyên rejîma Îranê, nîşanderê giringiya mana li ser deshilatê a rejîma Beşar Esed wek hevpeymanek stratejîk ji bo Îranê ye û bi hîloşîna vê rejîmê, Îran di projeya şandina derve ya şoresê de di gel kêşeyan berbirû dibe.

Renge vê rejîmê bîr ji pêkanîna têkiliyan bi deshilata piştî rejîma Beşar Esed jî kiribe, yan jî bîr jê bike, lê bi vê piştewaniya ku wan ji Beşar Esed kirin û bi awayê rasterast di kuştina xelkê Sûriyê de beşdarî kirin û xelkê Sûriyê jê aghedarin, gellek zehmete ku desthilata piştî Beşar Esed jî her ew hevpeymanê stratîjîk ji Îranê re be ku rejîma Beşar Esed bo Îranê be. Jiber ku Îranê tewaya pîrên piştî xwe hîloşandin û êdî tu riyek ji gegeriyane re nehêlaye.

Waneyek ji bo dîktatoran! Demên dawîn ên rejîma Qezafî

Rejîma Qezafî, dîktatorê Lîbiyê demên herî hesas ên jiyana xwe diqedîne û li ser dîwarê hîloşînê cih girtiye. Nerazî û şoresî gihîştin dawîn çepera Qezafî anku Terablosê. Herweha meqer û binkeya Qezafî ji aliyê neraziyan ve hatiye dorpêç kirin û gelek ji hêzên taybet ên wî hatine dest biser kirin, awahiya radyo û televîzyona dewletî a Lîbiyê jî xistin bin kuntirola xwe de, lewma her ji niha de xelkê azadîxwaz ketine cejn û sahiyan.

Du kurên wî hatin girtin

Ji hêla din ve jî çavkanî bas dikin ku du kurên Qezafî hatine girtin ku navê (seyfulîslam) bi esehî hatiye erê

kirin. û li destê neraziyan de ye û ev nûçe ji hêla dadgeha navnetewî a Laheyê ve jî hat piştrast kirin. Ji ber ku bi tawana cînyet li dijî mirovahiyê li jêr teqîb û lêgerînê debû.

Qezafî neyar û neraziyan xwe bi mişk û xayîn şibhand

Tê gotin ku li demek gelek nîzîk de Terablos bi yekcarî were azadkirin û dawî bi temenê rejîma dîktator a Qezafî bihê anîn û NATO'yê jî ragihand ku tişteke bi hîloşîna rejîma Qezafî nemaye.. Eve jî li halekê de ye ku Qezafî li dawîn peyama xwe bi deng, neyar û neraziyan hikûmeta xwe bi mişk û îxanetkar hesabandin.

Tesîra kirîzên cîhanî li ser abûriya Îranê

Rébwar Fani

Kirîza niha ya abûrî a cîhanî, tesîr li ser gelek welatên di halê geşekirinê de kiriye û bi taybet li daketina buhayên seham, kêmiya nexdî û kêmbûna îmkanatên îtibarî di wan welatan de reng vedaye. Bi liberçavgirtina kanalên pêwendiyên hevber ên abûrî û malî di asta cîhanê de, pêşhatina rewşek han çavnihernekirî nebûye.

Di heman hal de pirsiyara ku derdikeve holê, ev e ku gelo kirîza han li ser abûriya Îranê jî tesîr hebûye yan dê bibe?

Heya niha, encamên nerênî yên kirîza malî bo Îranê ev bûye ku buhaya neft a xaw piştî çend mehan jordeçûna di bazarên navnetewî de, di van heftiyên dawîn de daketiye. Alvêçiyên bazara neftê ku baweriya xwe derheq berdewamiya geşekirina abûriya cîhanê û di encam de zêdebûna daxwazan bo neftê jî dest dane, weke çend mehên berbasbûyî, elaqeyek wusa bi kirrîna pêşwext a vê kalayê bi nirxên giran ninin.

Ji aliyê din ve di vê rewşa niha de, parêzmana abûriya Îranê jî bandorên kirîza cîhanî nenormal nine. Ji ber ku abûriya vî welatî xincî hinartina neftê û hawirde kirina kalayan, ku bi kêmaniya mifahstandin ji îmkanatên nawnedên navnetewî tê encam dayîn, pêwendiyek wusa bi abûriya cîhanê re nine û di encam de zû nakeve jêr bandora wan

guhertinan.

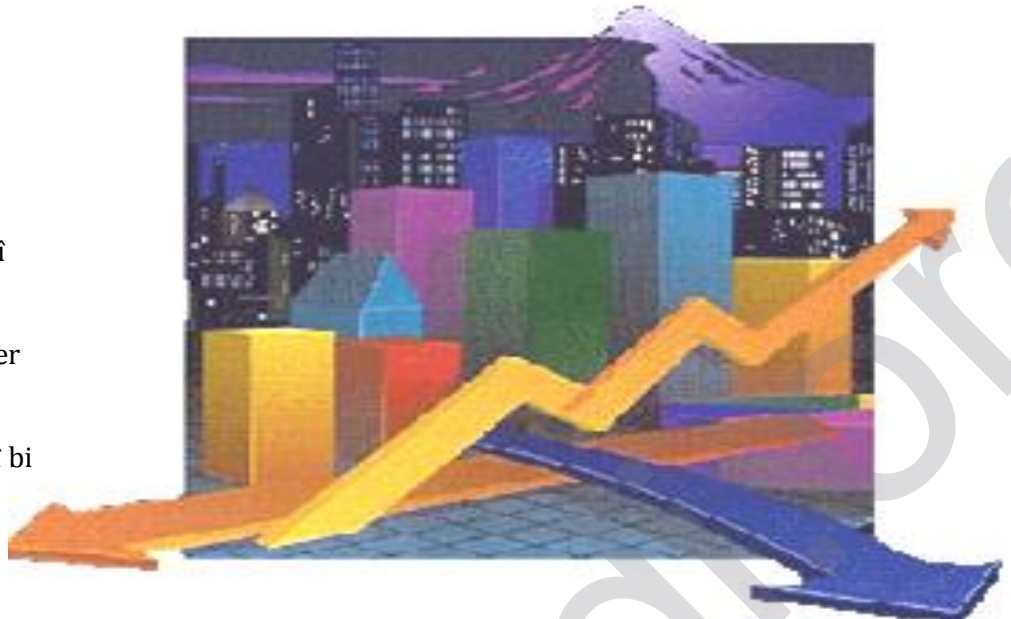
Bi awayek din, herçend dûrbûna ji hev kêşeyên abûrî û malî ên cîhanî tê wateya bêparmana ji qazancên di riya îmkanatên torên malî ên cîhanî de, lê serhildana kirîzê, bûye asteng li hember tesîr û karîgeriyên nerênî ên bilez li ser abûriya Îranê.

Beşa dirawî û malî a Îranê jî bi giştî ji bazarek tekmeşûlî û bankên dewletî, li rex beşa binerdî a çalak di warê wamên nefermî de ku bi sûdên giran pêkhatiyê, bi giştî bi piştgirêdan bi qazanc û dahatên neftê jîna xwe didomîne. Bi wî awayî gelek sedemên malî û piskolojîkî ên kartêker û bibandor li ser bazara malî a cîhanê di Îranê de mijarek ne girîng e.

Di rastî de nawendên pareyî û malî ên fermî ên Îranê, li bin desthilata tewaw a dewletê de ne ku wan li gor xwastên xwe ên siyasî îdare dike û usûla rikeberiya azad ku tenzîmkerê bazarên malî û pere ên pêşketî ye, nahê berçav girtin.

Ji aliyê din ve, gelek ji jordeçûn û daketinên malî û abûrî ku di nêrîna welatên pêşkevî de ne cihê pejirandinê ne, di Îranê de normal û bo rayedaran û nemaze bo xelkê rewşek asayî û cihê nigeraniyê nine û hin ji bername û siyasîyên abûrî ên neçalak di Îranê de, di pîrraniya welatên din de nahê pejirandin û heta bi kirîzafir tê zanîn.

Welatên pêşkevî ên cîhanê, ragirtina balans û berdewamiya geşekirina abûrî, damezrandin, pêşgirtin ji serhildana hilmisînê (werimîna abûrî), dûrketin ji kêmbûna bodceyê, zêdebûna asta berhevanîyê ji aliyê sermiyandanîyê û başbûna rewşa

ticarî a xwe, weke hewcehiyên siyasî ên xwe dizanin.

Di halekê de ku li Îranê, di çend dehsalên dawîn de, diyardeyên weke pêşneketinê, aloziyên li encama guhertinên siyasî ên navxweyî û derveyî yan guherînên di rewşa bazara cîhanî a neftê, helawsana zaf, kêmkirina bodceyên kelan, bêkariya zêde û abûriya tekmeşûlî rewşek cihê pejirandinê bûne. Bi vê yekê, hin ji guhertinên ku bi raya gelek welatên din, nîşana pêşhatina kirîzên kûr e, di Îranê de bi heman şîwe nahê nirxandin.

Renge borsa Tehranê jî wan borsan be ku li kirîza abûrî a niha ya cîhanê de kêmtirîn zirar dîtibe. Sedema wê jî hebûna kirîzek kûr li borsa Îranê di salên borî û li encama tehrîmên heyî û dabezîna zêde ji qasê ku bazara sermaye a Îranê dagirtiye ye ne hêza borsa Îranê.

Bazara Sermaye a Îranê, bêy baldan bi bûyerên cîhanî li halê borîyê de ye. Bi awayekê ku şirketên çalak di borsê de li gor daxwaza navxweyî li halê berhevanîyê de ne, û kêmiya daxwazên cîhanî bandorek wusa berçav li ser asta berhevanîna wan tune.

Kirîza abûrî a dawîn li rojavayê, di Îranê de bi awayek rasterast ji riya dabezîna nirxa neftê dibe sedema berhevanîna nexalis a navxweyî di Îranê de, di encam de dibe sedema jordeçûna kêmi(kesr) a bûdceyê.

Ji ber girêdayîbûna riya a Îranê yeksan nebûna buhaya neftê, bi awayek sade mirov dikare encamê jê bigre ku her sedemek ku nirxên cîhanî ên neftê bixîne bin bandora xwe, bi awayek rasterast û nerasterast aboriya Îranê jî dixê bin bandora xwe de.

Ji girîngtirîn sedemên karîger li ser nirxa neftê, daketin yan jordeçûna abûriya cîhanê ye. Bi

awayekê ku li dewrana geşeyê de, daxwaza neftê, dikare bibe sedema jordeçûna nirxa neftê. Bi awayekê ku li salên dawîn de, abûriya cîhanê bûye şahidê vê diyardeyê.

Herçend Îranê pêwendiyek abûrî a wusa bi abûriya cîhanê re nine, lê kirîza pêkhatî li abûriya cîhanî de ji riyên weke nirxa neftê, bûdceya welat, hawirde, nirxa diraw, bazara sermayeyê, bazara pere û ... dê bi ser abûriya Îranê tesîrê bike û abûriya welat dê tûşî kirîzê bike.

Li vê navberê û ji hemûyan girîngtir girêdayîbûna zaf a abûriya Îranê û bûdceya dewletê bi dahatên neftê ye. Ji ber ku her terze dabezînek li nirxa neftê de bilez dê tesîrê li abûriya Îranê bike û dê arîşe û kêşeyan pêk bîne. Bi taybet ku dewletê li salên dawîn de bûdceya xwe li ser esasa nirxa bilind a neftê rêk û pêk bike û bi rêkarek sade û di heman dem de pir xeter û metirsidar weke pêxordan(tezrîq) a pere bi şadema abûriya Îranê bi bêkariyê re ber bi rû bike. Lewma her terze kêmbûn li buhaya neftê de, pirsgirêkên pîralî ji bo abûriya Îranê pêk nahîne.

Abûriya "rantî" a Îranê jî ber dahatên çavkanî girtî ji neftê ku li rastî de tu beşek ji berhevanîna nexalis a navxweyî (GPD) nine, her tim girêdayî bi rewşa madî, geşe û herweha dabezîna welatên daxwazkarê neftê dibe.

Bi vî halî li listika abûrî a gundê biçûk ê cîhanî de abûriyên rantî (weke ya Îranê) çareyek xincî temaşakirin û pasîvbûnê tune. Li vê navberê de abûriyên bihêz ên weke Amerika û Yekîtiya Ewropayê ne, ku bi siyasîyên hûr û gir ên xwe, rê jî ber borîna ji kirîza abûrî berhev dikin.

Egera dorpeçkirina Banka Nawendî a Îranê û encamên wê

Dara Natiq

Di çend salên derbasbûyî de, Îran berdewam ji aliyê civaka navneteweyî ve bi awayên cur bi cur, bona berdewamiya rejîma hakim derheq bi bernamêyên navikî, binpêkirina mafê mirov û... ketiye bin dorpeçan û bûye hegera perawêz ketine roj li rojê zêdetir a vê rejîmê di asta cîhanî de.

Her di doma dorpeçên nawend û welatên cîhanî bo ser Îranê, di çend rojên derbasbûyî de zêdetir ji 90 Senatorên ser bi herdu partiyên Komarîxwaz û Demokratîxwaz li Amrîkayê, di nivîsokekê de, daxwaz ji Serkomarê Amrîkayê kirin ku bi tehrîmkirina Banka Nawendî a Îranê weke nebza abûrî a vî welatî, asta dorpeçên bo ser wî welatî berfirehtir bike.

Senatorên Amrîkayî di vê nameyê de bi eşkere dane xuya kirin ku "DYA diviya sîstratejiyek tevalî bo givaş anina ser sîstema malî a Îranê û dorpeçên zêdetir bi

dijî Banka Nawendî a vî welatî destpê bike".

Bêşik dorpeçên organîzekirî ên Banka Nawendî a Îranê, dikare rêya pişikdariya Îranê di sîstema malî a cîhanê de qut bike û dewleta Taranê ji veguheztina çendînan milyard dolar ji pereyê firotina heyvane a petrolê bo xezîneya welêt bêpar bike. Herwusan çavdêrên siyasî bas ji vê çendê dikin ku, tehrîma Banka Nawendî weke nebza abûrî a Îranê dikare aloziyên navbera Komara Îslamî û Amrîkayê kûrtir bike.

Banka Nawendî a Îranê, rolek berçav li serxistin û pêşvebirina bernamêya navikî a wî welatî de dilîze û herwusan navendeke sereke ye bo harîkarî û piştgîriya

girûpên tundrew û binajoxwaz yê weke Hemas û Hizbolah û... bi merema têkdana tenahiya herêmê, û destêwerdan di kar û barên welatên cîran, bihêz kirina hêzên tepeserkare rejîmê bo serkutkirina tevgerên azadîxwaz û fetisandina dengê nerazîtiya xelkê.

Tehrîmkirina Banka Nawendî ji aliyê civaka navneteweyî ve bandorek nerênî li ser hemî wan bernamê û pirojeyên rejîmê dike ku bi merema ragirtina deshîlata dijî mirovî a xwe mifahê jê distîne û herwisan dibe hegera bilind bûna buhaya petrolê û arîşe û girêpêçkên zaf di kirîna neftê di Îranê de çê dike. Mixabin di çend salên derbasbûyî de hevalbendên Ewropayî û Asiyayî yê Amrîkayê bi

hegera berjewendiyên taybete xwe, nemaze di kirîna petrol û alvêra bazerganî tevî Îranê, hertim nîgeranê dorpeçkirina Banka Nawendî a vî welatî ji aliyê Amrîkayê ve bûn.

Lê wusan dixuye ku tehrîma han ji aliyê DYA'ê ve bo ser Banka Nawendî a Îranê tevî dijberiya parek ji welatên Ewropayî û Asiyayî berbirû be. Ji ber ku ceribînên derbasbûyî dane xuyakirin ku zaf caran welatên xwedî biryar û bibandor di asta cîhanî de, bi hegera berjewendiyên taybet ên xwe, anku alvêra bazerganî tevî wilatê Îranê, ji her cure siyasetekî dijî mirovî û tepeserkirina bêrehmane a xelkê sivîl ji aliyê vê rejîmê ve çavê xwe miqandine û li hember wan tehrîmên ku bandorek bingehtî li ser rejîmê hebûye, dijberî kirine yan amade nebûne ku wan tehrîmane birêve bibin.

Lewma Amrîka bo besîc kirina givaşên navneteweyî bo ser Îranê û dorpeçên zêdetir bi dijî wî welatî û razîkirina hevalbendên xwe bo tehrîmkirina Banka Nawendî a Îranê, tevî dijwariyên zêdetir berbirûye.

Sêvr, ew peymana ku li ser kaxezê ma!

Rûken

Di sala 1916'an piştî bidawîhatina gotûbêjên di navbera nûnerên Birîtaniya (Mark Sayks) û Firansayê (Corc Pîko) de Kurdistana li jêr desthilata Osmanî bi du beşên A û B hate parvekirin û piştî haydarbûna dewleta Rûsiyê bi nûneriya Sazanof ji naveroka vê peymannameyê, beşek ji Kurdistana jî kete bin desthilatdariya Rûsiyê. Di peymannameya han de, herêmên Kurdakincî bi vî awayî hatibûn parvekirin.

Bakûrê Kurdistana di bin desthilata Rûsiyê de be.

Başurê Kurdistana (Herêma niha a Kurdistana, Mûsil û Kerkûk) di bin desthilatdariya Birîtaniyayê de be.

Rojavayê Kurdistana di bin desthilatdariya Fransayê de be.

Çar salan piştî wajokirina peymana Sayks Pîko, di 10.08.1920'an de peymana Sêvr di navbera hêzên serkevtî ên şerê yekem yê cîhanî û Împeratoriya Osmanî li bajarê Parîsê de hate wajokirin.

Li gor vê peymannameyê ku

Şerîf Paşa û desteya nûneratiya gelê Kurd têde beşdar bûn, Împeratoriya Osmanî hate perçekirin û di bendên 62, 63 û 64'an yê vî peymanê de biryarên bi vî awayî hatin dan.

Di nav sînorê Osmanîyan da wê dewleteka Kurd a otonom bête sazkin. Salekê piştî dengdaneka giştî li ser daxwazên gelê Kurd, dewleteka Kurdî a serbixwe were damezirandin. Kurdên herêma Mûsilê jî, wê têkevin nav sînorê vî dewleta serbixwe.

Deqê benda 63'an ya vî peymanê bi vî awayî bû:

Dewleta Turkiyê li gorî vî

peymanê razî dibe ku biryarên her du komîsyonên baslêkirî li benda 62'an de, di nava sê mehan de, wate piştî vî ku bi dewleta Turkiyê bête ragehandin, çibicî bike.

Di benda 64'ê de jî hatibû ku salekê piştî çibicîkirina vî peymanê xelkê akincî li wan herêmên ku li benda 62 de qala vî hatiye kirin, serdana Civaka Neteweyan bikin, û bi awayekê bidin selimandin ku piraniya nifûsa wan herêman daxwazkarê cudahiya ji Turkiyê ne, û her demekê Civaka Neteweyan diyar bike ku xelkê wan herêman hêjayî wergirtina serxwebûnê ne û

daxwazê bike ku serbixweyî bi wan bête dan, Turkiyê li gorî vî peymanê razî dibe ku vî biryara Civaka Neteweyan bi cî bîne, û dest ji tewaya maf û poanên xwe di wan herêman de hilgire.

Şertê desthilgirtina Turkiyê ji wan maf û hiqûqan, pêkanîna peymanek din ya cuda di navbera hêzên sereke ên hevpeyman, û dewleta Turkiyê de ye. Heke Turkiyê dest ji wan maf û hiqûqên xwe hilgire, divêt hêzên sereke tevî hatina dilxwaz ya Kurdên vî beşa Kurdistana ku heya niha ser bi wilayeta Mûsilê bûne, bo nav welatê serbixwe de dijberiyê nekin.

Peymana han yekemîn belgeya navneteweyî di dîroka gelê Kurd de bû ku bi awayekî zelal qala Kurdan û mafê diyarîkirina çarenivîsa wan dikir.

Lê mixabin ew biryar hemî li ser kaxezê man û li sala 1923'an de bû ku peymana Lozanê pêk hat û tewaya wan sozan bûne goriyê qazanc û berjewendiyên dagîrkerên herêmî û cîhanê ji aliyekê, û ne siyasibûn û nakokiyên di navbera Kurdan de ji aliyekê din ve. Bi vî awayî wan hemû fakteran dest dane hev û car din tewaya hêviyên kurdan û xewn û xeyalên wan ji nav birin.

Tasika kelltir ji aşê!

Îran û mifah standina xirab a teblîxatî ji aloziyên Birîtanyayê

Senar Hatemi/Swis

Li hefteyên derbasbûyî de cîhan bûye şahidê nearamî û şoreşên berbilaw li çend bajarên Birîtanyayê de; ku çend rojan dewam kir û xesar û zirarek mezin gihand kerta taybet li wir. Eyane ku Birîtanya "Medîneya Fazile" û bê eyb û kêmasî nine, û mirov nikare newekheviyên abûrî, bêkarî û hin pirsên din nedîtî bihesibîne, lê welatek demokratîk, xwedî yasa û berpirsîyar e li hember xelkê xwe de.

Raya giştî û welatên biyanî serbarê nîşandana hevderdiyê, piştewaniya atîfî ji xelkê û zirardîtîyên Birîtanyayê kirin, lê ya balkêş, helwesta rayedarên Komara Îslamî û hin rejîmên weke ya Sûriye, Lîbî û Zîmbaweyê li vê derheqê de ye ku nearamiyên Birîtanyayê weke derfet bo pasawdana kiryarên dijî mirovî ên xwe û herweha heyf û tohildana ji Ewropiyana bona kêma kirina zext û givaşên li ser xwe bikar anîn. Bi taybet her yek ji rêber, serokkomar û serokê rêxistina besîc li Îranê de bi cuda axivîn û serbarê mehkûm kirina dewleta Birîtanyayê, daxwaz ji NY kirin ku şandek xwe ji bo parastina mafê mirov(têkderan) bişîne wir; yan daxwaz ji balyozxaneyê xwe li wir kirin ku deriyên xwe li hember bikuj, talançî, diz û çeteyan de vekirî bihêlin. Ji hemûyan seyrtir amadejiya xwe ji bo şandina hêza serkutker a besîc weke hêza -parêzerê aştiyê- bo Birîtanya nîşan dan!!!!

Ev îdia û axavtinên berpirsîyarên rejîmê li demekê de ne ku eva zêdeyî 5 mehane li Sûriyê de serşoka xwînê ji hêla rejîma hevalbendê Îranê ve hatiye birêxistin û heya niha bi hezaran kes ji hêla rejîma Esed ve hatine kuştin û birîndar kirin; ku cînyetên Esed ne tenê nebûye sedema biziwandina hest û wijdana -mîrovî- a Komara Îslamî, belkî fîzîken beşdare li serkut kirina xwenîşanderan û li warên madî û menewî de jî alîkare bo temirandina vê şoreşê.

Ji hêla din ve ew hêza ku ew bi aşîparêz nav dibin, karnameyek reş li serkutkirina hovane a xwepêşanderên Îranî de heye û bi taybetî piştî destnîşan kirina Ehmedî nijad bo serokkomariyê, bi tundtirîn metoda tepeseriyê, kuştin û îdamê bersiva hawara zadîxwaziya xelkê dan. Paşan daxwaza hinartina şandek taybet a NY bo Birîtanyayê li dor mafê mirov, mesele û dosyayek e ku ne bawerî pê hene û heya niha jî ne tenê hevkarîya Ehmed Şehîd, nûçegihanê taybet ê NY bo mafê mirov li Îranê nekirine, belkî heta îzna çûn û sefera wî jî bo Îranê nedane!

Ew newekhevî, ferq û cudahî û hejariya ku Ehmedînijad li Birîtanyayê weke faktor û sedemên nearamiyên dizane, ma li Îranê de tune? Ma %50 a xelkê Îranê li bin hêla hejariyê de najîn? Ma mafên mirovî, siyasî û çandî ên xelkê ji hêla rejîmê ve nahên pêpeskirin? Ma rejîm bi xwe mezintirîn pêpeskarê mafê mirov li Îranê û seroktirîn piştewanê terorîzmê li cîhanê de nine? Başê ger şoreşek wiha li Îranê de biqewime, dê çend hezar kesên bêguneh bîn kuştin, îşkencedan, zînanî û îdam kirin?

Ew helwesta rejîma Îranê di çarçoveya mifah standina teblîxatî, berevajî nîşandana rastîyan, haydan ji bo dizî û talanan û herweha pasawek bo veşartina cînyetên xwe li dijî gelên Îranê û serkut kirina bizava azadîxwaziya wan e ku ji hêla civaka cîhanî ve ketiye bin zext û givaşan ve. Lewma ew helwesta wan serbarê şaşîtiyê, ne tenê bal xelkê Îranê pêkenokî û cihê pejrandinê nine, belkî encamek xirab û berevajî a teblîxatî ji rejîmê re heye.

Rojev

Fitwayek demdirêj û şikestxwarî

Selim Zenciri

Piştî wê ku dara xebat û berxwedana gelên Îranê û yek ji wan jî gelê kurd li dijî sîstema dijî mirovî û azadîkuj a Paşatiyê çilû da û berhem û berê wê bû bi şoreşa seranserî a gelên Îranê, li encam de dawî bi temenê nigrîs û biyomê rejîmê hat.

Xebat û şoreşek ku bi hêviya azadî û pêşerojek bêhtir bo civakê bû. Gelê kurd jî bi pêşengiya tevgera siyasî a xwe û bi taybet PDK Îranê li hemû alav û fersendekê bona demokratîze kirina Îranê û misogerkirina xwastên netewî ên xwe mifah stand. Lê rejîma Komara Îslamî ku taze siwarê hest û îhsasatên xelkê û sermestê desthilata xwe bibû, her roj pêgeh û xîmê dîktatoriya xwe qahîmtir dikir û li dewsa rejîma paşatî û zêdetir ji wê jî gav diavêt. Her roj pîlan û kompiloyek lidar dixist û bi hêcetekê ve xelk diçewsand û desthilat qorix dikir.

Her li mehên destpêkê ên hatine ser kar a xwe de, rejîmê şerek giran bi ser xortên gelê kurd de sepand. Ew êrîş bi newroza bixwîn a Sine bi nav û deng bû û bi sedan xortên qehreman ên kurdan bi bêgunahî li nav xwînê de hatin gewizandin. Midehek şûndetir şerê Nexedê bi ser kurdan de sepand û dîsan kesên bê berevan bûna xwediyê vê şere dasepayî.

Tevgera siyasî a kurd bi pêşengiya PDKÎ li vê çarçoveyê de gelek gav avêtin û çendîn şande û heyetên nûneratiyê li dor xwastên kurdan û çareserîya pirsgerêka kurd ji riyên aşîxwazane ve hinartine Tehranê, daku pêşiya wan xwîn rijandinan bigre. Lê mixabin kakila dijî mirovî û nedemokratîk a rejîma Komara Îslamî û şexsê Xomênî rêgirî bû li hember her terze xwast û daxwazek siyasî û demokratîk de. Wî dixwast ji rîya şidet û tepeserîyan ve hejmonîya xwe bi ser xelkê de

bisepîne û wan jî daxwazên rewşa ên xwe dilsar bike.

Rejîmê berdewam saza şerê lêdixist û her car bi hêcetekê êrîş dikire ser kurdistanê. Rejîmê bi wan êrîşan naveroka rastîn û niyeta dilê xwe eşkere kir. Lewma şerê Pawe kire hêcet bo armanca xwe a sereke ku xwe li ferman û futwayek siyasî û mesebî de bona helandin û asimîlekirina kurdan de didît. Belê Xomênî li 28'ê Gelawêja 1358 (1979)an de bi dana hukmê cîhad li dijî kurdan û helal kirina can, xwîn û namûsa wan êrîşek giran û şerek bêhempa bi ser xortên azadîxwaz de sepand ku tede bi hezaran kurdên bêguneh û mafxwaz bûne goriyê kerb û kîna Xomênî ê hov û cînyetkar û rejîma dijî mirovî a wî.

Tevgera siyasî a kurd bi pêşeng û rêberîya PDK Îranê bona berevanîkirin ji kurdistanê û pêşigirtin ji siyaseta helandina netewî, rîya xebat û berxwedanê da pêşberî xwe û bi comerdî û qehremantiya xwe nehişt pîlanên wan biser bikewin. Ew bû piştî sê mehan bi ser êrîşên giran û li hember de jî berxwedana qehremanane a xelkê, rejîm neçar ma cama jehrê vexwe û daxwaza got û bêj bike.

Eve jî di halekê de bû ku tevgera siyasî a kurd dizanî ew daxwaza Xomênî ne ji dil û ne jî di çarçoveya rawestandina xwînrijiyê de ye, belkî bo xemilandin û rêxistina dubare a hêzên serkutkerên xwe û darêtina pîlan û bernamêyek berfirehtir bo êrîş û tepeseriyane. Lê tevgera siyasî dîsan jî bi pêşwaziya wê daxwazê ve çûn û got û bêj û riyên aştiyane kirin siyaseta û armanca xebata xwe. Lê piştî midehek kurt dîsan her tişt bêencam ma û rejîmê dîsan şerê xwe berdewam kir ku heya niha jî di şekl û awayên cur bi cur de dirêjî heye.

Kurdistan kirin bi nawendek leşkirî û bi tewahî mîlîtarîze kirin. Girtin, kuştin, îdam, îşkence, ferq û cudahî, bêmafi û sivikatîkirin bû para rojane a kurdan, û heya niha jî rejîm her roj bi pîlan û hêcetên cur bi cur ve li dijî xelkê derdikevin. Lê ya herî balkêş, xelkê kurdistanê tu car teslîmê xwast û daxwaziyên wan nebûne û rejîm tim

stûxwar û şikestxwarî hiştine. Rejîmê çiqas zext û givaş anîbe, ewqas îradeya bihêz û yekgirtî a xelkê li hember xwe de dîtîye. Çiqas gef û çavsorîyan bike, ewqas hesta berxwedanê li derûna wan de bihêz dîke.

Niha 32 sal in bi ser fermana qetlîfama kurdan de derbas dibin, gelê kurd û pêşnegê xebata wan ne tenê bi çok de nehatine, belkî agirê xebat û berxwedana xwe roj bi rojê geştir kirine û soz û peyman dane ku heya demokratîzekirina Îranê û misogerkirina xwastên xwe dê ji xebatê nesekin.

Li vê çarçoveyê de niha bext bi gelê kurd û gelên din yê Îranê re ye. Ji ber ku serdemê dîktatoran bi dawî hatiye. Ger berê tenê gelê kurd kakila rejîmê nas dikir, niha naveroka wê ji hemû gelên Îranê û cîhanê re eşkere bûye.

Ya paştir jî agirê dubendiyê ketiye mala wan û ewqas kêşe û pirsgerêkên navxweyî hene ku take rêçareya xwe derbaskirinê di serkut û xwînrijiyê de dibînin, faktorek ku êdî modela wê biser çûye û kes nikare li hember de bêdeng bimîne. Lewma hişyarî a siyasî a xelkê Îranê bi giştî û gelê kurd bi taybetî asteng e li hember pêşveçûna siyaseta rejîmê û hinde nemaye ku bi yekêtiyê û hêza pengurî a xwe him dawiyê bi fermana demdirêj a cîhad û kuştaran bînin, him heyf û tola tawan û cînyetên encamdayî jê bistînin û dara demokrasîyê li Îranê de biçînin, ku berhema wê bo hemû pêkhatiyên netewî, dîni û mesebî be.

Qasimloyê Mezin di jîyana min de

Têmûrê Xelîl

Van dawiyar, di şahiya 25 saliya pîrozkirina Înstîtûta Kurdî ya Parîsê de, camêrekî ji Kurdistanê Îranê ber bi min hat û got:

-Xanimek dibêje, ku reng û rûyên te bi wê ra gelekî nas e, lê ne di bîra wê da ye ka we li ku hev dîtîye.

Min jê pirsî, navê wê çi ye? Got navê wê Nesrîn e. Min tu xanimeke bi navê Nesrîn nas nedikir. Ez nêzîkî wê bûm û bi ser va çûm, ku ew Hêlêna xanima Ebdurehman Qasimlo ye, ku bi kurdî jê ra dibêjin Nesrîn û me berî 35 salan, sala 1974'an li Pragê hev dîtîbû. Me hevdu demeke dirêj hemêz kir û te qey digot hesreta 35 salan ji hev hildida...

Evê hevdîtina bi wê xanima delal ra ez 35 salan ber bi xortaniyê min paşda birim... Min lezeteke baş ji wan bîranînan dît û bi hêvî me hûn jî bibînin.

Sala 1974'an bû. Ez nû zewicîbûm. Min dixwest bi xanima xwe ra derkevim welatekî Ewropayê bo gerr û seyranê. Lê ji ber ku wan salan gera ber bi Ewropayê ji bo bineciyên Sovyeta berê hema bêje qedexe bû, lê dîsa jî hinek rê hebûn di komikeke tûrfistiyê de herine welatên sosyalîstiyê yên li Ewropayê û em li wan rîyan gerîyan.

Ji ber ku bavê min û diya min sala 1971'ê bi vexwendina serokatiya kovara "Problêmên aştîyê û sosyalîzmê" çûbûne Çêkoslovakîyayê û li wir hinek kurd dîtîbûn, wek xwedanê miqamê sirûda kurdî "Ey Reqîb" Qadir Dîlan û yên din, me jî biryar kir herine wî welatî.

Em ketine nava komeke tûrfistiyê ya gencan, me berê xwe da Çêkoslovakîyayê û bajarê pêşin, ku em lê hêwirîn, paytextê Slovakîyayê – Bratislava bû. Çimkî koma me ya gencan bû, em ne birine mêvanxaneyê, lê di xaniyên

xwendkarên welatên dereke da bi cî kirin. Min ji reng û rûyê kesên wî xaniyê diman texmîn kir, ku li vir gerekê kurd jî hebin. Îdî şev bû. Ez berjêrî hewşê bûm, min dît xortek û keçek rûniştine, ketine sohbetê. Nizanim çima, min got qey ew ereb e. Min biryar kir ez nêzîkî wî bibim, pirsra kurdan jê bikim, ka li vî xaniyê kurd hene, an na? Îcar ne ez erebî û çêkî zanim, ne jî ew ermenî û rûsî zane. Min hema yekser jê pirsî: -Ereb?

Ewî bersîva min da, got: -Ereb!

Min jê pirsî: -Kurd, kurd, ekrad?

Got: -Ez kurd im!

Wek dibêjin, bêhna min ber min da hat, me hinekî sohbet kir, paşê gote min, ku li wî xaniyê 17 kurd hene û Komela xwendkarên Kurd li Çêkoslovakîyayê jî li wir e. Hema wê êvarê min piraniya kurdên wira nas kirin û sê rojan ez û xanima xwe li wir man, em hema bêje bi komê ra nedîçûne gerê û her bi kurdên me ra digerîyan. Roja, ku emê ji Bratislaviyayê biçûne Pragê, serokê Komelê Dr. Xelîl Îbrahîm hejmara têlêfona kurdekî Pragê ser kaxez nivîsî, da min û got, ku ez ji navê wî jê ra telefon bikim, eger firsend hebe, wî bibînim.

Me xatirê xwe ji kurdên Bratislaviyayê xwest, hatine Pragê, min kaxeza heval derxist, ku navê wî camêrî û têlêfona wî bizanibim, ku jê ra têlê xim. Ser kaxeza navê wî camêrî bû: Ebdurehman Qasimlo. Min jî digot qey hevalekî wek wan e. Bi wê fikirê min jê ra têl xist.

Xanimekê hilda û navê xwe da: Hêlên. Wê bi soranî bersîva min da, lê gava ji min pê hesiya ku ez ji Sovyetê me û kurmancî dipeyîvim, bersîva min kurmancî da û got, ku mixabin Ebdurehman Qasimlo niha ne li mal e, lê hema hat wê jê ra bêje.

Ji ber ku li Pragê jî em li xaniyê xwendkaran diman û telefona me tunebû. Min navnîşan xanî û hejmara odeya xwe dayê. Piştî du demjimêran Ebdurehman Qasimlo û Hêlêna xanim hatine mêvaniya me. Min texmîn kir, ku evana ne wek hevalên di çaxê me de ne, û rengê Ewropîyan zêde li wan dikeve, merivên maqûl in. Em hinekî bi otomobîla wan ya Fîata Poloniya di nav bajêr da gerîyan. Em pê hesiyan ku herdu jî mamostayê

unîversîtê ne. Roja dinê em bûne mêvanê mala wan. Li wir E.

Qasimlo pirtûka xwe ya "Kurd û Kurdistan" ya bi soranî û tebaxeke kevinare ya bi destan neqîşandî (ew heta niha jî di odeya me da, li cîkî ber çavan e) pêşkêşî me kir û piştî ger û hevdîtina sê rojan, me xatirê xwe ji hev xwast, bi barek hesret di dilê me da, berê xwe da welatê xwe – Ermenîstanê. Ji ber ku em sê rojan ser hev bi hev ra bûn, min wisa texmîn kir, ku wana jî ji me hez kir.

Em hatine Rewanê, min derheqa rasthatina xwe û E. Qasimlo û xanima wî da ji hemûyan ra got, di nav wan da ji karmendên rojnameya "Riya teze" jî. Wana jî got: kê zane ew kê bûne?

Min wî çaxî nizanibû, ku ew Qasimloyê Mezin e, ku piştî Pragê bi neferên malê va cîguhêzî Fransayê bûne, ku sekreterê sereke yê PDK Îranê ye, ku Parîs hîştîye û ji bo gelê xwe ketiye çiyayên Kurdistanê, ku li rex pêşmergeyên xwe yên qehreman be. Ne kurdên Çêkoslovakîyayê, ne jî wana bi xwe derheqa siyasetmedariya Qasimloyê mezin da tu tişt ji me ra negot. Belkî jî difikirîn: Kurd in, ser çavên me hatine, lê kê zane, belkî ne ji bo xêrê hatine, belkî hinekan ew şandine bal me.

Em paşê, sala 1979'an pê hesiyan, ku em rastî kê hatine, gava hemû rojnameyên Sovyeta berê yên bi nav û deng derheqa şoreşa Îranê û berxwedan û mêrxasiya kurdan ya bi

serokatîya Ebdurehman Qasimlo da dinivîsîn. Ew înfomasyon ji rojnameya "Riya teze" ra jî dihat şandin û ji ber ku di Rûsî da herfên E û Q tune, bi Rûsî wek A. Kasîmlo dihate nivîsandin. Li wir kete bîra xebatkarên rojnamê, ku min berî 4 salan behsa wî camêrî ji wan ra kiriye û navê wî rast nivîsandin – E. Qasimlo.

Sala 1989'an bû. Ez, xanima xwe û herdu keçên xwe ji Rewanê li trêne siwar bûn û me berê xwe da Moskow bona çend rojan serhêsa bin û kêfa xwe bikin. Li ser sînorê Gurcistanê-Abxazîyayê trêna me çend sehetan sekinî. Ji me ra gotin, ku di navbera Gurcan û Abxazan da şer derketiye, em dibe çend demjimêran, heta çend rojan jî li vir bin, heta şer bi dawî tê.

Roja dinê ez ji betaliyê çûme nav bajar de ku agehdarê nûçeyên cîhanê bin.

Di rojnameya "Îzvêstîya" de min xwend, ku serokê kurdên Kurdistanê Îranê Ebdurehman Qasimlo bi destê terorîstên rejîma Komara Îslamî a Îranê li Austrîyayê hatiye terorkirin. Piştî rojekê ji me ra gotin, ku trêna me ji dest şerê berdewam nikare berê xwe bide Moskoyê û divêt vegere Rewanê. Em vegeyan.

Di rê da ez difikirîm: ruhberêkî ne diyar biryar kiriye û dibêje, ku ne wextê kêfê ye, hûn gerekê vegerin mala xwe...

Dema ku awreşkanê jî dibe kabûsek bo rejîmê

Sadiq Wehdanî

Çend rojan berî niha nûçeyên di warê cejn û şahiyên hinek ciwanên Îranî di nav parkan û bi taybet di bajarê Tehranê, bû bi yek ji nûçeyên herî balkêş di çend hefteyên derbasbûyî de.

Festîvalek simbolîk bi navê "awreşkanê û Xezbazî" ku ji aliyê çend ciwanên Îranî ve hatibû lidarxistin bona derbaskirina demek xweş bi hevalên xwe re bi dijkiriyara tund a hêzên întizamî û ewlehî ber bi rû bû. Ew dijkiriyara li hember birêveçûna festîvala han de jî gelek balkêş bû, çendîn kes li parkên Tehranê û li bajarê Benderebasê hatin destbiserkirin.

Heta parlemena rejîmê jî bi tundî li hember wê festîvalê dijkiriyara xwe nîşan da û çendîn nûnerên parlemênê di rûniştina êşkere a parlemênê mijara han xistin ber bas û li ser wê baweriyê bûn ku diviya dijkiriyarek tundtir li hember wan ciwanan bihatiba kirin.

Husên Îbrahîmî, yek ji nûnerên parlemênê di rûniştina êşkere ya parlemena rejîmê xwaziyarê reaksiyonek tund li hember wan ciwanan bû.

Herweha Mûsa Qezemferî, endamê heyeta berpirsayetî ya nûnerên parlemênê, got ku bêguman, awreşkanê, pîlanek e ji aliyê welatên Rojavayî ve, ji bo dîrxistina ciwanan ji buha û

çanda Komara Îslamî!!!

Mijara han ji çend aliyan ve cihê girîngîdanê ye.

Yekem dijkiriyara tund a hêzên ewlehî ên rejîmê li hember şadbûna çend demjimêrî a komek ciwanan. Ku di rastî de nîşanderê zihniyet û kakila rastîn a Komara Îslamî li dor dijbêrîkirin bi hestên xweş û şadiya xelkê de. Rejîmek ku heta lîstika awreşkanê jî tehemul nake û riya Polîsî li hember de digre ber xwe.

Li gor serjimêriya damezirawa "Galup", xelkê Îranê tu cihek xwe di nav rîzbenda xelkê şad yê cihanê de tunin. Serjimêriya han li ser bingeha beşdariya xelkê di rê û resmên werzişî û cejnên şahî û herweha hezkirin ji çalakiyên suxlî û karên dilxwaz de hatiye encamdan.

Hertim bas ji rewşa nexwş û stemkariyên rejîmê li ser civaka Îranê di nav malperan û çapemeniyên civakî de tê kirin. Bas ji vê yekê ye ku rewşa civaka Îranê bi sedema givaşên siyasî rêxweşker e bo tûşbûna xelkê bi nexweşiyên cur bi cur ên derûnî.

Li gor rapora nûçegihaniya "Ferarû", Dr. Demarî, endamê Heyeta Zanistî a zanîngeha Tehranê, êşkere kiriye ku nêzîk bi 25 Milyon kes li Îranê tûşî nexweşiyên derûnî bûne.

Xemok (Diprêsyon) yek ji nexweşiyên derûnî ye ku hejmarek zaf ji xelkê Îranê tûşî wê nexweşiyê bûne. Givaşên siyasî, abûrî û malbatî, rewşa xirab a civakî û sistema zal bi ser civakê di Îranê de sedemên derûnî yê wan nexweşiyên in.

Ger kesek jî bixwaze riyek paqij û saxlem bo derbaskirina demek xweş û rizgarbûn ji hestên nexweş ên derûniyên

xwe peyda bike, li gel serkuta hêzên rejîmê ber bi rû dibe!! wate dijbêriya rejîmê li hember şadî û tefrîha xelkê. Xweşî û lîstikên ku tu zirar nedaye emvalên giştî û canê tu kesekî/ê jî nexistiye metirsiyê, belkî tenê awreşkanêyek sade di germahiya havîna Îranê de bû.

Ji hêlek din ve tevlihevbûna keç û kuran di wê festîvalê de bo rejîmê girîngî û nîgeraniyek mezin û taybetî bû. Çunku rejîmê di heyamê derbasbûyî de girîngiyek zêde daye mijara hicabê, û givaş û hewlên berfireh di warên cur bi cur ên çandî, polîsî û ... bona pêşilêgirtina wê de dan.

Lê birêveçûna festîvala han bi wateya şikesta pirogramên rejîmê bo cudakirina keç û kuran ji hevdu û dijbêrî li gel diyardeya "Bed hicabî"ê bû.

Rejîmê tim ji kombûna xelkê tirs hebûye, bi taybet kombûna xelkek ku hizrîn û kiryarên wan li dijî buha û hizrîna rejîmê ne.

Rêkxistina ciwanan bo kombûn û birêvebirina merasîmên şadî û awreşkanê, bûye sedema nîgeraniya rejîmê ji nifûza şebekeyên civakî yê internêti di nav xelkê Îranê de. Malperên weke Facebook ku ji aliyê rejîmê ve hatine qutkirin, lê hinek ciwanên Îranî ji filtirînga wan malperan derbas dibin û em dibînin ku hejmarek zaf ji xelkê Îranê, endamên malperên civakî ên Internêti ne. Tirsra rejîm ji wan malperan di astekê de ye ku endametî di nav şebekeyên civakî weke tawan tê hesibandin û li gor yasayên dadwerî, endamên wan malperan di Îranê de tèn hepsîkirin û diviya cezayên nexdî bidin.

Armanca girîng ji qutkirina wan malperan, tirsra rejîmê ji rêkxistin û hevahengbûna xelkê ye. Jiber vê yekê ye ku rejîm nîgeran e û ewqas reaksiyon û dijkiraran di astên cur bi cur de ji aliyê karbidestên rejîmê ve tèn nîşandan.

Her sal bayê 50 Milyard Dolaran, sermayeya Mirovî ji cehenema Komara Îslamî direvin

Li gor rapora malpera Aftab, her salê pitir ji 50 Milyard Dolar, sermayeya mirovî ji Îranê derdikevin welatên din.

Gorî raporê, amara han her ku diçe zêdetir dibe û

diviya dewlet hewcehiyên bingehîn ên pisporên Îranî cî bi cî bike ku pêşî ji derketina wan ji welat bigre.

Herweha hejmarek zaf ji xwendekaran di astekê jor ya zanistî ji Îranê derketine derveyî welat û ew kesên ku li Îranê jî mane bi sedema cî bi cî nekirina sozên ku ji aliyê hikûmetê ve bi wan hatibû dan, dê Îranê bi cih bihêlin.

Rêjeya Jinên li ser şeqaman di Îranê de ber bi zêdebûnê diçe

Li gorî malpera hikûmetî ya "Cewan": piştî destbiser kirina zêdetir ji 2 hezar jinên li ser şeqaman û lêkolîna li ser rewşa wan êşkere bû ku 600 kes ji wan, pêwendiyên cînsî ên ne rewşa wek kar û pişe ji xwe re hilbijartine, û 1400 kes jî ji riyên curbicur ve ketine vê davê û dest bi pêwendiyên cînsî kirine.

Li gorî serjimêriyan niha zêdetir ji 5.1 milyon bîjin di Îranê de hene û her roj 160 kes bi vê rejeyê ve zêde dibin. Herweha 5.4 milyon keç jî hene ku hêla ne zewicî ne.

Li gorî malpera "Cewan" di nav wan keç û jinên ku seba lixwekirina xirab hatine girtin:

1) %78.9 ji wan li jêr 15 saliyê bûne, %9.46 di navbera 16 heya 20 saliyê û %5.31 di navbera 21 heya 25'ê, û %8.13 di navbera 26 heya 30 saliyê bûne.

2) Di nava wan 2 hezar kesên de %6.84 neziwicî bûn, %1.13 ji wan zewicî bûn, %3.2 telaq wergirtibûn.

3) Zêdetir ji %9.46 ji wan heya qonaxa nawendî û dîplomê, %7.27 heya foqêdîplom û lîsansê, û %4.25 ji wan li serwey lîsansê bûn.

Salvegera rijiyana du stêrkên esmanê hunera Kurdî

Kewê Zer

Gelek mirovên mezin di gemya xemên mûzîka Kurdî de gihîştin dawiya temenê xwe, lê ew gemî hêj di nava pêl û bahoza behra zulm û sitemê de birêve ye û negihîştî deravekê ku riha wan mirovan bi ronahiya serbestiya welat şa bibe.

Ew gemî her dê bimeşe, barê wê giran lê pîrr bihagiran, ew hilgirê dengê welatek dagîrkirî ye, ew dixwaze dengê gelek bindest û belengaz derbazî çar aliyên cîhanê bike.

Dengê hunermendên Kurd ku helbest û hizrînen Ehmedê Xanê, Melayê Cizîrî, Feqiyê Teyran, Dildar Koyî, Hêmin û Hejar û gellek mêrxasên din ên dîroka gelê me diqîrînin û peyvên nazik ên bi nivîskî ên wan dikin peyvên devkî û di rastî de dikin gaziya aşitî û azadiyê. Dengên ku astengên evîna Mem û Zin û Ferhad û Şîrîne dikin şîret bo serbestiya evînen îroyîn û xweseriya evîndarên jiyane.

Ew dengên axê ne. Ew dengên zarokên êtîm û bêwejinên destê zulmê ne. Zû yan direng, gemya xem û xeyal û xweziyên wan hunermendan vê bigîje axê. Lê mixabin ew xem û xwezî di dilê gellek ji wan hunermendan de bûn kul û ji wan re bûn hevalê tenêtiyê di seferek bê vejer de.

Di wan çend rojên derbasbûyî de, salvegera koça dawî a du kes ji wan hunermendên ku tucar bi xweziyên xwe şa nebûn bû. Îran Xanim û Aramê Dîkran ku hemû temenê xwe di xizmet hunera Kurdî û qîrandin bo gihandina dengê gelê xwe û bi wî dengî

parvekirina xem û xeyalên dinyayê û feleka bêbext tevî hevxemên xwe de derbas kirin û niha jî dengê wan hevalê hêminkirina kovanên cergbir ên pîrr mirovên jiyanez û ewlehîxwaz çî di qada serbestiya netewî de û çî di qada evîna bi axa xwe de, çî jî di qada evîndariya bertengkirî a ciwanan de ye.

Îran Xanim

Îran Xanim li sala 1950'î de li Rojhilatê Kurdistanê, devera Biradostan a ser bi herêma Urmîyê li gundê Îşkesûyê di malbatek tucar de ji dayîk bûye. Navê bavê wê Ebdullrehman û navê dayîka wê Perîşan bû. Îran Xanimê temenê zaroktî û ciwaniya xwe li gundê Îşkesûyê derbas kir û wê berdewam bo bijîva jiyana xwe li bal malbatên dewlemenend dixebitî. Navbirî bi ciwanekê bi navê Seîd li gundê Somanewa li devera Somayê li herêma Urmîyê re zewicî û berê wê zewacê keçek û du xort dibin. Bi piştevaniya hevjiyê xwe xebata dengbêjiyê domand.

Li sala 1969'an de Îran Xanim diçe radyoya Urmîyê û di beşa Kurdî ya wê radyoyê de kar dike, herweha piştî xebata wê pêlên xwe berfireh dike û di beşa Kurdî a radyoyên Kirmaşan û Teheranê de deng vedide. Wê weke yekemîn jina bi zaraweya Kurmancî li Rojhilatê Kurdistanê de karê dengbêjiyê kir û nav û dengê bêmînak ji xwe re bidest xist.

Piştî heyamekê Îran Xanim seba hin pîrsgirêkan tevî hevjiyê xwe, dev ji hevî jî zarokên xwe berdide û heyamekê di mala bavê xwe de dimîne, piştî bi kesekî bi

navê Dadaş Nasirî re dizewice û diçe bajarê Teheranê. Di wan salan de Îran Xanim jiyanez pîrr zehmet dimeşîne, lê tucar dev ji karê xwe yê hunerî bernade û gelek berhemên bi nirx tomar dike. Li gor hin çavkaniyan wê pêtirî 100 sitran bixwe çêkirine û gotine.

Îran Xanimê di nava derd û êşên faz di bertengiya hercure kar û xebatek li dervay mal ji jinan re di wî serdemî de nirxa hunera xwe zaniye û berewajî hemû ew kesên ku bi navê dilsojî jêre dixwastin wê ji karê dengbêjiyê dûr bikin, lê wê guh neda û bûye Îran Xanimê ku niha di hemû kuncik û deverên Kurdistanê de nav û hurmeta xwe heye.

Her bi wî derdî û nebûna jiyanez bedew û tena, li gor rapora nexweşxaneya Urmîyê wê demê, Îran Xanimê bi destê xwe, xwe ji wê dinyayê xilas kir û xwe daliqandiye. Lê hin çavkaniyên din ên ku bi baş Îran Xanimê nas dikin, dibêjin ku sebebê mirina wê, kurê Dadaş Nasirî yê jina wî a berê bûye. Lê bi her awayekê be, Îran Xanimê xwastir ji dinya û evîndarên dengê xwe xwast û ji xwe re rûpelek zêrîn di dîroka mûzîka Kurdî de vekir û bûye yek ji çavkaniyên binirx ên sitranên Kurdî.

Aramê Dîkran

Di êrişê hovane a Turkên Osmanî bo ser Ermeniyên ku bi komkujîya Ermeniyên hatiye naskirin de, mirovek Ermenî bi destên Kurdan ji wê komkujîyê hatiye rizgarkirin û di mala axayek Kurd de heyamê çend salan bi awayê nehênî dijî. Ev mirov bavê Aramê Dîkran bûye. Aramê Dîkran di vê derheqê de dibêje: Bavê min hertim digot ku "kurê min, hurmeta Kurdan bigre wan ji bîr neke, emeka wan li ser min pîrr e, wan ez xwedî kirime. Ger hûn çar bira û du xwişk niha li ser rûyê dinê dijîn, bi xêra Kurdan e. Ger Kurd neban hûn nedihatî dinê. Lewma bi sitranên xwe Kurdan biqedirîne, ew helbestên ku ez didim te, bike sitranên xweş û ji Kurdan re tomar bike û tu bixwe jî ji Kuradan re bibe destek baş û tucar wan ji bîr neke".

Her çawa bavê Aram bi emeknasiya xwe bersivê erênî li hember xizmetên Kurdan bi vî ji xwe nîşan da, Aramê Dîkran jî emeka bavê xwe ji bîr nekir û zimanê xwe yê hunerî kir zimanê Kurdî û heya dawiya jiyana xwe ji ked û keserên gelê bindeste Kurd re sitirî.

Bavê Aramê Dîkran ji aliyê wî axayê Kurd ve bo Kurdistanê Sûriyê hatibû şandin, di sala 1966'an de tevî pîrraniya wan Ermeniyên ku derbasî Sûriyê bibûn, vejeriyên ser

axa bav û kalên xwe li Ermenistanê. Li wir jî car din Aramê Dîkran emeka xwe nîşan da û çû radyoya Yerîvanê û tevî Xêlî Muradov berpîrsê para Kurdî ya wê radyoyê civiya û di wê beşa radyoyê de dest bi kar û xebata xwe bi zimanê Kurdî kir.

Di rastî de, dema ku bas li radyoya Yerîvanê tê kirin, berî her kesî dengê Aramê Dîkran tê hizra mirov. Ewa jî seba vê yekê ye ku wî mirovî bi evînek kûr ji Kurd û zimanê Kurdî re xizmet kiriye ku para Kurdî a radyoya Êrewanê bi dengê xwe xemilandiye û nasandiye.

Diyare Aram elaqeya bi zimanê Kurdî di malbata xwe de girtiye, çimku bav û diya wî hertim di mala xwe de bi zimanê Kurdî axaftine û zarokên xwe jî bi vî zimanî elimandine. Tenê emeknasî û bi kurdî axaftin û sitrîna Aramê Dîkran nikare kesatiya wî re bibe mînak. Belkî Aramê Dîkran bi xizmetên xwe ên bi zimanê Kurdî xwe weke xebatkar û şoreşvanek Kurd da naskirin, çimku wî hest bi bindestî û mafxwariya gelê Kurd dikir û bi xem û xeyalên xwe dizanîn. Lewma çendîn sitranên wî ên şoreşgerî û qala azadî û rizgariya Kurdistanê dike. Her weke beyta Feqiyê Teyran dike sitran û dibêje:

Bi xeml û rewş e, şîrîn û xweş e, şîrîn û xweş e, zimanê Kurdî. Çi xweş awaze, letîf û naz e, letîf û naz e, zimanê Kurdî. Bi vî awayî, Aramê Dîkran hertim weke sembola pêwendîya di navbera gelê Kurd û Ermenî de tê naskirin.

Riha her du hunermendan Aramê Dîkran û Îran Xanimê şad be û riya wan berdewam e bo gihîştina gemya xweziyên wan bi axa welat.

Rewşa Nûçegihanan di Îranê de

Ceifer Mubeşirniya

Roja 14'ê Galawêjê li Îranê de weke roja nûçegihanan hatiye binavkirin. Eva jî li rûyekî de bi wê manayê ye ku girîngiyek pêtir bi ragihandin û xebatkarên wî warî bihê dayîn! Girîngtirîn û serekîtirîn xizmet û buhadan bi ragihandinê, azadiya derbirîne ye. Derbirînek ku bikare ji rîya kanalên ragihandinê ve dengê xelkê be, vêca ji her netewe, ol û bawer û rengêkî be. Ji bo rêzgirtin ji her bone û rojek taybet, berî hertiştî, hewce ye ku rêz ji xebatkar û rêvîngên rîya wê boneyê yan bi watayek din wî warî bihê girtin.

Ev roj di halekê di Îranê de derbas bû ku pîrriya wan xebatkar û nûçegihanên rastîn ên ku zimanê daxwaziyên xelkê ne, yan di girtîgehên de çavnihêrê hukmê daliqandinê dikin, yan jî bi tu awayekê newêrin rastiya dilê xwe bêjin.

Eva di demekê de ye ku mezintirîn sermayeya warê ragihandinê ku belediyên hînkirin û rasterêkirina xelkê bo jiyaneke baş û hêja di pêşerojê de ne, kom bi kom bo parastina canê xwe, welatê bav û kalan bi cih dihêlin û derbasî welatên din ên ku bêhna azadiyê jê tê dibin.

Çimku di rastî de cihek ji bo çalakîyên wan di navxwe ya welat de tune ye. Ji berku ragihandin di Îranê de li gor bawera desthilatdarên Komara Îslamî heke ji teblîx

bo pawanxwazî û piştrastkirina rewatiya rayedarên dasepayî bi ser xelkê de zêdetir be, eva pê dirêjtirkirin ji berika xwe tê hesibandin û diçe qalibê teblîx bo çandên biyanî û çendîn tometên din ên ku rojane civaka cîhanî di rîya kanalên ragihandinan de dibihîzin û bê xalîxerez çalakên çandî bi taybetî di warê ragihandinê de dikevine çalên reş ên Komara Îslamî de.

Bi vê rewşê de çawa rêz ji vê rojê di Îranê de bihê girtin. Ger rêzgirtinek jî hebe, weke pişeyê hertimî yê dîktatoran li jêr çetra vê rejîmê de ye ku tenê de rêz ji kirêgirtiyên bi navê nûçegihan û rojnamevanên di xizmet desthilatê de bihê girtin.

Lê bo desthilatek bêşerm a weke Komara Îslamî, riyakarî pişeyê sereke ye ku nûçegihan û rojnamevanên welatê xwe bi alavê destên biyaniyan bidin naskirin û bi vê hêcetê dengê rastiye bifetisînin û bêjer û daxwazkerên mafên mirovan di Îranê de bixin girtîgehên li jêr îşkenceyên hovane de rihê wan yê wêrekane ku tucar teslîmî direw û riyakariyên Komara Îslamî nabin ji wan bistînin. Di heman dem de jî qala rêzgirtin ji 8'ê Tebaxê roja nûçegihanan di Îranê de ji vê rejîmê tê bihîstin.

Di nizîkatiyên 14'ê Gelawêja îsal de, dawî rapora Nûçegihanên Bêşnor bas ji rewşa nûçegihan û çalakên ragihandinê di Îranê de dikin, li gor vê raporê, Îran tevî 3 hevalbendên xwe wate Koreya Bakûr, Turkmenistan û Erîtrê, pileyên dawiyê li rêzbenda welatên ku ragihandin û rojnamevanan tepeser û sansor dikin, bidest xistine û rêberê Komara Îslamî û Serokkomarê vê rejîmê jî

weke hercar bi dujminên azadiya ragihandinê hat naskirin.

Her divê derheqê de, ji aliyek din ve raporek ji aliyê "Fîrîdom Haws" ve hatiey amadekirin ku di nava 37 welatên ku azadiya Înternêtê berteng dikin, Îran welatê 37mîn e.

Ji aliyê xwe ve jî, nûçegihanên bêşnor ku binkeya wan li Parîsê ye, radigihînin ku 30 rojnamevan û wêblagnivîs li Îranê di girtîgehê de ne û herweha amaje bi vê yekê dikin ku Îran yek ji 5 girtîgehên mezin ên rojnamevanan di cîhanê de ye.

Herweha zêde dike ku di sala 2011'an de 25 rojnamevan û 16 hevwehatiyên çalak di warê azadiya derbirîne di Îranê de hatine hepsîkirin. Her di vê çarçoveyê de, Ehmed Zêdabadî, rojnamevanê girtî ku bi 6 salan hepsê û jê qedexekirina her cure çalakîyên çandî û ragihandinê hatiye mehkûmkirin, bi rehîna 500 milyon tûmenî bo seredanek 48 demjimêrî bo mala xwe hat îzindayîn û di roja 8'ê Tebaxê roja nûçegihanan de vegeyriya girtîgehê.

Ji aliyek din ve jî roja nûçegihanan di Îranê de li halekê birêve çû ku di destpêka heftiya derbasbûyî de 13 rişteyên xwandina zanista mirovî di zanîngehan de, ji wan rojnamevanî jî hatine qedexekirin. Ewa di halekê de ye ku yek ji mamostayên zanîngehê yê rişteya rojnamevaniyê di vê derheqê de dibêje:

Niha jî em sedemên qedexekirina rişteya rojnamevaniyê nizanin.

Gelo bi vê rewşê ku rojname tînan daxistin, rojnamevan tînan girtin û lidardan, Înternêtê tequtkirin, mahware tînan komkirin, kanalên televîzyonî ên navxweyî tînan qorixkirin, her zimanek azad tê birrîn û ...hwd, lê Komara Îslamî îdia dike ku rojek weke roja nûçegihanan bo rêzgirtin ji kar û xebata wan pejirandiye, bûna rojek wiha çi manayek heye?

GER HAT Î LI ME HESILÎ BIHAR

Çiya Mazî

Ger hêviyên me î sitewr bi hisreta berheman Di nava mija bi havên de çurîsîn li lûtkeyên darîstanên me
Û gezoyê pelên darên mazî biriqandin di berbangên me î gewr de
Ez zanim wê lê bide dilê me bi halanên ji birînên sor û hildayî
Ez zanim wê qêrîna mizgîniyê bi me din başokeyên bi bê dilîzin
Ger hat î li me hesilî bihar
Û nebatan rehên xwe di nava axa bi dilopên jiyane avdayî de
Bi cîh kirin û bilind bûn simbilên genimên me
Ez zanim wê çi kulîlkên xweşik rûbidin li zozanên me î di nava gihayê şîr û zer de mayî
Ger hat î xunavên nîsanê serûber li me bariyan
Û li ser tahtan hinetaçkên xwe çêkirin kêzik û mûriyan
Çivîkan bi lîrandina bilbilên nû bi firê ketine lorîkên xwe şîrqiyan
Şahrên xwe rengo rengo kirin nukulsorên kewên gozel
Û xwendin bi qebeqeb helbestên me
Ez zanim wê demê wê bedenên me bi xwîna biharê re biricifin
Û bihingivin ji deryayên eşqê çav û lêvên me
Ger hat î qut bû ji guhên me
Dengê mitralyozan û minetên axayên simbêlbadayî
Û dîlanên me ji bo evîndaran xekek xekek geriyên li gorepanên me
Ez zanim wê ken û bişîrîn deynin navên xwe qîz û xortên nûhatî
Wê berxik û karik bibanin û sorgulî mezin bibin wê demê
Û bi kêf bi holîkên xwe bilîzin zarokên me î li dora argûnên dayikên xwe
Ger hat î heliya berfê serê Agiriyên me î qor bi qor li pey hev
Bû lehî û xwe bera nava best û newal û geliyên me dan
Û tije kirin kanî, avzêmk û rûbarên me
Pêl bi pêl geryan çêkirin li ser gol û deryayên dilê cegerxwînen me
Ger kêf û şahî li dar ket li nava gor û gorîstanên me î gewre
Û bi çepikan re, destmalên sipî kilkirin miriyên me
Ez zanim wê şer bifetise di nava gola çembera hêsirên me de
Û zanim wê mirovahî lêborîneke derengmayî bixwaze
Ji bo aştiyeke derengmayî li ser vê axê.

32 hezar zarokên bê nasname di Îranê de dijîn

32 hezar zarokên bê nasname ku berhema zewicîna jinên Îranî li gel hevwehatiyên biyanî ne, li Îranê dijîn û jiyana wan di rewşekê nerohn de

ye.

Li gor rapora "Xeber onlain", pîrraniya babên wan zarokan Efxanî ne ku bi xwe jî bê nasname ne û wan tu mafek şaristanî di Îranê de tune ye, û herweha gellek ji wan zarokên xwe li Îranê terkandine û çûne Efxanistanê.

Li gor amarên fermî, 30 hezar jinên Îranî li jêr çavedêriya wezareta Kar û Barên Derveyî welat, bi mêrên Efxanî re zewicîne, ku bi sedema tunebûna yasayek rohn bo piştevanî ji zarokên wan, 32 hezar zarok, bi bê nasname di Îranê de dijîn.

800 hezar mirî û 9 Milyon birîndar li bûyerên cadeyî ên 32 salên derbasbûyî di Îranê de

Esedulla Colayî, berpîrsê Sitada Diyê, hejmara kesên ku bi sedema bûyerên cadeyî di 32 salên derbasbûyî de li Îranê hatine kuştin, 800 hezar kes ragihand. Herweha got ku 9 Milyon kes jî bi vê sedemê birîndar bûne. Eva di halekê de ye ku hejmara giştî kesên ku di şerê Îran û Iraqê hatibûn kuştin kêmtir ji 230 hezar kes bûn.

Navbirî got ku tu welatek cihanê weke Îranê di vî warî de nine û amara bûyerên cadeyî li Îranê ji navênciya cihanê gellek jordetir e.

Navbirî herweha ragihan,

salê 23 hezar kes bi sedema bûyerên cadeyî li Îranê canê xwe ji dest didin û 300 hezar kes jî bi vê sedemê birîndar dibin.

ciwanek Çînî bi termê keçekê re zewicî

Ciwanek temen 26 salî yê xelkê Çînê, rê û resma zewacê tev evîndara xwe ku 8 rojan berê hatibûn kuştin pêk anîn

Li gorî malperên Çînî, heyamek dirêj bû ku di navbera wan 2 kesan de pêwendiya evîndariyê hebû û demek ji bo rê u resma zewaca xwe diyar kiribûn, lê 8 rojan berî dema

han, ev keç ji aliyê dizan ve tê kuştin.

Lê mirinê jî nekarî pêşiya evîndariya wan bigre û xoertê 26 salî soza xwe bicih anî û bi termê keçekê re zewicî.

Rê û resma wê zewacê bi amadebûna malbatên wan du evîndaran di avahiyeke taybet yê cenazeyan de destpê kir. Hêjayî gotinê ye ku kincên bûkîniyê li ber bûkê bûn û di nava tabûteke krîstalî de raketibû, zawa jî wênayek bûkê bi dest girtibû û pêşwariya mêvanan dikir.

Her wiha di merasîmê de zewa gustîlka bûkîniyê kir tilya bûkê.

Avestakurd

AKP: Em cejnê li BDP'ê pîroz nakin

Li gor nûçeyan, Erdogan û AKP'ê ji BDP'ê xeyîdine û deriyên xwe ji BDP'ê re girtine heta ku BDP'ê di navbera xwe û PKK'ê de dûrbûnekê pêk bîne û li Meclîsê sond bixwe.

AKP'ê biryar daye li roja cejnê cejna Remezanê li BDP'ê pîroz neke. Her wiha hate zanîn wê ev biryar tenê bi cejnê ve girêdayî nemîne, heta êdî bi BDP'ê re ne rûne û nameya jibo xebatên Makzagona nû ku ji aliyê Erdogan ve hatiye amade kirin û wê rêke ji serokê

partiyan re, wê Selaheddin Demirtaş re rêneke. Hêncet ew e ku divê BDP'ê dûrî PKK'ê bikeve û li Meclîsê sond bixwe. Avestakurd

Bi sedema feqr û hejarî, malbatek Kirmanî bikom xwe kuştin

Di bajarê Kirmanê de, dayîk û 2 keçên wê ên nûciwan dawî bi jiyana xwe anîn.

Li gor zaniyariyên Polîs û cînarên wan, nameyek li cem termên wan hatiye dîtin ku têde nivîsbûn bi sedema feqr û hejarî biryar dane ku xwe bikujin. Hêjayî gotinê ye ku hêzên ewlehiyê ew name tevî xwe birin.

